387R3665

14.12.87 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 351/1

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3665/87

av den 27 november 1987

om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1900/87 [2], särskilt artiklarna 16.6 och 24 i denna, och av motsvarande bestämmelser i övriga förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2746/75 av den 29 oktober 1975 om fastställande av allmänna bestämmelser om beviljande av exportbidrag för spannmål och om kriterier för fastställande av dessa bidrag [3], särskilt artikel 8.2. andra stycket och artikel 8.3 i denna, och motsvarande bestämmelser i förordningarna nr 142/67/EEG (rybs, raps och solrosfrö) [4], nr 171/67/EEG (olivolja) [5], (EEG) nr 766/68 (socker) [6], (EEG) nr 876/68 (mjölk och mjölkprodukter) [7], (EEG) nr 885/68 (nötkött) [8], (EEG) nr 2518/69 (frukt och grönsaker) [9], (EEG) nr 326/71 (råtobak) [10], (EEG) nr 2743/75 (spannmålsbaserade foderblandningar) [11], (EEG) nr 2744/75 (produkter framställda av spannmål och ris) [12], (EEG) nr 2768/75 (griskött) [13], (EEG) nr 2774/75 (ägg) [14], (EEG) nr 2779/75 (fjäderfäkött) [15], (EEG) nr 110/76 (fiskeriprodukter) [16], (EEG) nr 1431/76 (ris) [17], (EEG) nr 519/77 (bearbetade produkter av frukt och grönsaker) [18] och (EEG) nr 345/79 (vin) [19],

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1676/85 av den 11 juni 1985 om beräkningsenhetens värde och de omräkningskurser som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken [20], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1636/87 [21], särskilt artikel 2.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1677/85 av den 11 juni 1985 om monetära utjämningsbelopp inom jordbruket [22], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1889/87 [23], särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter [24], ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83 [25], och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 2730/79 [26], senast ändrad

[1] EGT nr L 281, 1.11. 1975, s. 1.
[2] EGT nr L 182, 3.7.1987, s. 40.
[3] EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 78.
[4] EGT nr L 125, 26.6.1967, s. 2461/67.
[5] EGT nr L 130, 28.6.1967, s. 2600/67.
[6] EGT nr L 143, 25.6.1968, s. 6.
[7] EGT nr L 155, 3.7.1968, s. 1.
[8] EGT nr L 156, 4.7.1968, s. 2.
[9] EGT nr L 318, 18.12.1969, s. 17.
[10] EGT nr L 39, 17.2.1971, s. 1.
[11] EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 60.
[12] EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 65.
[13] EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 39.
[14] EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 68.
[15] EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 90.
[16] EGT nr L 20, 28.1.1976, s. 48
[17] EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 36.
[18] EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 24.
[19] EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 69.
[20] EGT nr L 164, 24.6.1985, s. 1.
[21] EGT nr L 153, 13.6.1987, s. 1.
[22] EGT nr L 164, 24.6.1985, s. 6.
[23] EGT nr L 182, 3.7.1987, s. 1.
[24] EGT nr L 62, 7.3.1980, s. 5.
[25] EGT nr L 199, 22.7.1983, s. 12.
[26] EGT nr L 317, 12.12.1979, s. 1.

genom förordning (EEG) nr 1180/87 [1], som ersätter kommissionens förordning (EEG) nr 192/75 [2], fastställs tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter. Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2730/79 har dock genomgått flera, i vissa fall genomgripande, ändringar. Av tydlighets- och effektivitetsskäl bör de berörda reglerna kodifieras och i vissa avseenden anpassas med hänsyn till de erfarenheter som gjorts.

Det bör preciseras vilket datum som skall vara avgörande när exportbidragets storlek bestäms. Enligt en del förordningar skall det avgörande datumet vara den dag då exporten äger rum. När denna dag preciseras bör det ske på ett sådant sätt att man beaktar ekonomiska synpunkter, säkerställer lika behandling av exportörer i de olika medlemsstaterna och tar hänsyn till att tullkontrollen inom gemenskapen ofta sker vid produktionsstället. Den avgörande dagen för bestämmande av vilka faktorer som skall användas vid beräkningen av exportbidraget bör därför vara den dag då tullmyndigheten tar emot den deklaration i vilken exportören anger sin avsikt att exportera produkterna i fråga och att därigenom bli berättigad till ett bidrag.

Enligt de allmänna regler som fastställts av rådet skall exportbidraget betalas ut när det styrkts att produkterna har exporterats från gemenskapen. För att uttrycket "export från gemenskapen" skall tolkas på ett enhetligt sätt bör det föreskrivas att en produkt skall anses vara exporterad när den har lämnat gemenskapens tullområde.

Vissa exportförfaranden kan leda till missbruk. För att hindra sådant missbruk bör som villkor för utbetalning av ett exportbidrag ställas inte enbart att produkten har lämnat gemenskapens område utan även att den har importerats till tredje land och – i tillämpliga fall – verkligen släppts ut på marknaden där.

De behöriga myndigheterna måste kontrollera att de produkter som lämnar gemenskapen, eller transiteras till en viss bestämmelseort, verkligen är samma produkter som har tullbehandlats för export. När en produkt passerar igenom andra medlemsstater, innan den lämnar gemenskapens tullområde eller når en viss bestämmelseort, bör man därför använda det kontrollexemplar som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2823/87 av den 18 september 1987 om vilka dokument som skall användas vid införandet av gemenskapsåtgärder för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor [3]. För att förenkla administrationen är det dock önskvärt att det fastställs ett smidigare förfaringssätt än användandet av kontrollexemplaret när det system tillämpas som avses i avdelning IV kapitel I i kommissionens förordning (EEG) nr 1062/87 [4], ändrad genom förordning (EEG) nr 2823/87, enligt vilken det inte krävs några tullformaliteter vid gränsstationen om en transport börjar inom gemenskapen och skall sluta utanför denna.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning kan endast tillåtas för produkter som uppfyller kraven i artikel 9.2 i fördraget. För vissa sammansatta produkter fastställs inte exportbidraget på grundval av själva produkten utan med utgångspunkt från de basprodukter som den är sammansatt av. För att hela eller en del av exportbidraget skall kunna beviljas i sådana fall räcker det att en eller flera av beståndsdelarna uppfyller kraven i artikel 9.2, eller att de har upphört att göra detta enbart beroende på att de nu utgör beståndsdelar i en annan produkt. Med hänsyn till att vissa beståndsdelar har en särskild status, bör en förteckning göras över de produkter för vilka exportbidragen skall fastställas på grundval av en beståndsdel.

Bidragssatsen bestäms av en produkts tullklassificering. För vissa blandningar kan klassificeringen leda till att ett större exportbidrag beviljas än vad som är skäligt från ekonomisk synpunkt.

Det är därför nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för hur bidrag för blandningar skall fastställas.

Produkter bör vara av en sådan kvalitet att de kan saluföras enligt normala villkor.

Om ett exportbidrag har fastställts i förväg eller genom anbud, skall exportavgifter inte tillämpas, eftersom exporten då måste genomföras enligt de villkor som fastställts i förväg eller genom anbudsförfarande. Av samma skäl bör det fastställas att det inte skall beviljas något bidrag för export som är belagd med exportavgift som är fastställd i förväg eller genom anbudsförfarande, eftersom exporten då måste genomföras enligt de fastställda villkoren.

Export av mycket små kvantiteter har ingen ekonomisk betydelse och skulle innebära en onödig arbetsbelastning för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Dessa

(1) EGT nr L 113, 30.4.1987, s. 27.
(2) EGT nr L 25, 31.1.1975, s. 1.
(3) EGT nr L 270, 23.9.1987, s. 1.
(4) EGT nr L 107, 22.4.1987, s. 1.

bör därför ges möjlighet att vägra betala ut bidrag för sådan export.

För de fall då bidragssatsen varierar beroende på en produkts bestämmelseland bör det föreskrivas om kontroll av att produkten har importerats till det tredje land eller de tredje länder för vilka bidraget fastställdes. Kontrollen kan utan vidare mjukas upp när det rör sig om export för vilken bidraget är litet och där det finns tillräcklig garanti för att produkterna når sin bestämmelse.

För att jämställa export av produkter för vilka bidraget varierar beroende på bestämmelseland med annan export, bör det föreskrivas att den del av bidraget som beräknas enligt den lägsta bidragssats som är tillämplig den dag då exporten äger rum skall betalas ut så snart exportören har styrkt att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

Om endast en bidragssats tillämpas för alla bestämmelser den dag då exportbidraget fastställs i förväg, är det i vissa fall fastställt ett obligatoriskt bestämmelseland. Denna situation bör betraktas som en variant av de fall då bidragssatsen är lägre den dag då exporten äger rum än vad den var då bidraget fastställdes i förväg, i tillämpliga fall ändrat enligt de villkor som gäller den dag då exporten äger rum.

Om exportbidraget är lägre än en viss nivå kan exportören befrias från skyldigheten att styrka att jordbruksprodukter har nått sin bestämmelse. Syftet med denna åtgärd är att förenkla administrationen i samband med framläggandet av bevis.

För att göra det lättare för exportören att finansiera sin export, bör medlemsstaterna få rätt att betala ut hela eller delar av bidraget i förskott så snart exportdeklarationen har tagits emot, på villkor att säkerhet ställs som garanti för att förskottsbeloppet återbetalas, om det senare skulle visa sig att bidraget inte borde ha betalats ut.

Förordning (EEG) nr 565/80 anger allmänna regler för förskottsbetalning av ett belopp som motsvarar exportbidraget.

I artikel 3 i förordning (EEG) nr 565/80 anges att förordningen omfattar produkter för vilka det fastställda bidraget är större än eller lika med noll. För att säkerställa lika behandling av alla handelsidkare inom gemenskapen bör negativa monetära utjämningsbelopp inte tas med i beräkningen när det bestäms om det fastställda bidraget är större än eller lika med noll. Följaktligen bör produkter och varor omfattas av denna förordning även när det negativa monetära utjämningsbeloppet är större än bidraget.

Enligt artikel 4.5 och 4.6 i förordning (EEG) nr 565/80 skall dagen då basprodukter ställs under tullkontroll vara avgörande för fastställande av bidragssatsen och eventuella ändringar av denna när bidraget har fastställts i förväg. Denna dag bör preciseras, liksom vilken dag som skall vara avgörande när man bestämmer bidragssatsen och eventuella ändringar av denna för produkter som placerats i tullager eller förts in i frizoner. Dessa dagar bör bestämmas på ett sådant sätt att man beaktar ekonomiska krav och säkerställer lika behandling av exportörer i medlemsstaterna.

Den avgörande dagen bör därför vara den dag då tullmyndigheterna tar emot den deklaration i vilken den berörda parten anger sin avsikt att hänföra produkter eller varor till det förfarande som anges i artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80 samt att exportera dem med bidrag efter bearbetning eller lagring. Deklarationen måste innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att beräkna bidraget och eventuella utjämningsbelopp.

Säkerhet måste ställas för att garantera återbetalning om villkoren för beviljande av bidraget inte uppfylls. Negativa monetära utjämningsbelopp skall dras av från bidragsbeloppet. Om någon inte kunnat styrka sin rätt till bidrag kan negativa utjämningsbelopp förfalla till betalning. Uppbörden av sådana belopp måste därför säkerställas.

Positiva monetära utjämningsbelopp verkar på liknande sätt som exportbidrag i handeln med tredje land. Sådana belopp bör betalas i förskott på liknande villkor som bidrag. Förskottsbetalning av bidrag har konsekvenser för exportlicensers giltighetstid. För att säkerställa lika behandling av alla medlemsstater bör positiva monetära utjämningsbelopp betalas ut i förskott endast om de beviljas utöver ett exportbidrag.

Belopp som betalats ut före exporten måste betalas tillbaka om det visar sig att det inte finns någon rätt till exportbidrag eller endast rätt till ett lägre bidrag. Återbetalningen måste omfatta ett tilläggsbelopp för att undvika missbruk. Vid force majeure behöver inget tilläggsbelopp återbetalas.

En frist måste fastställas för exporten av de berörda produkterna. När fristen fastställs måste hänsyn tas till systemet med exportlicenser med eller utan förutfastställelse.

Inget exportbidrag beviljas om fristerna för exporten eller för att lämna in de bevis som krävs för att erhålla bidrag överskrids. Nuvarande regler bör dock mildras. Bestämmelser bör därför antas i enlighet med kommis-

sionens förordning (EEG) nr 2220/85 [1], ändrad genom förordning (EEG) nr 1181/87 [2].

Vissa bestämmelser kan jämställas med export från gemenskapen. Produkter och varor som levereras till proviantlager måste därefter levereras för proviantering. Leveranser till sådana lager kan inte jämställas med slutlig export när det gäller beviljande av exportbidrag.

När exporten föregås av lagring förefaller det lämpligt att begränsa förordningens räckvidd till sådana åtgärder som krävs för att bevara de berörda varorna eller produkterna. För att klargöra detta bör det fastställas att dessa åtgärder inte på något sätt påverkar vilket exportbidrag som är tillämpligt.

Exportören eller transportören kan behöva vidta vissa åtgärder för att hindra att produkterna förstörs under 60-dagarsperioden mellan den dag då exportdeklarationen tas emot och den dag då produkterna lämnar gemenskapens tullområde eller når sin bestämmelse. Frysning är en sådan åtgärd som bevarar produkterna i oförändrat skick. För att ta hänsyn till detta behov bör frysning tillåtas under den nämnda perioden.

Syftet med att betala ut exportbidraget innan bearbetningen äger rum är att jämställa produkter från gemenskapen med produkter som importeras från tredje land för bearbetning och återexport.

Bearbetningsmetoderna och kontrollen i samband med bearbetningen kräver en viss flexibilitet.

I artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1999/85 [3] föreskrivs ett system för likabehandling i samband med aktiv förädling.

Likabehandling kan också tillåtas när bidragen betalas ut före bearbetningen, förutsatt att systemen överensstämmer.

Produkter för vilka exportbidrag inte beviljas kan inte betraktas som likvärdiga produkter.

Det framgår av kommissionens förordning (EEG) nr 1687/76 [4], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3497/87 [5], att interventionsprodukter måste nå sin föreskrivna bestämmelse. Sådana produkter kan således inte ersättas med likvärdiga produkter.

När det gäller proviant till fartyg och luftfartyg och leveranser till väpnade styrkor är det möjligt att fastställa särskilda regler för hur bidragsbeloppet skall fastställas.

I medlemsstaterna är produkter som importeras från tredje land för vissa ändamål befriade från avgifter. Om dessa avsättningsmöjligheter är av betydande omfattning bör gemenskapsprodukter jämställas med produkter från tredje land. Detta gäller särskilt för produkter som ingår i proviant till fartyg och luftfartyg.

Produkter som tas ombord på ett fartyg som proviant skall också konsumeras ombord. För dessa produkter beviljas samma bidrag som för obearbetade produkter, oberoende av om de konsumeras i obearbetat skick eller efter att ha beretts ombord.

Eftersom luftfartyg har begränsat utrymme måste maten beredas innan den tas ombord. För att åstadkomma en harmonisering bör sådana regler antas att samma bidrag kan beviljas för jordbruksprodukter som konsumeras ombord på ett luftfartyg som för produkter som konsumeras efter beredning ombord på ett fartyg.

Export av proviant till fartyg och luftfartyg är en mycket speciell verksamhet som kräver en särskild ordning för utbetalning av exportbidrag i förskott.

Om ett sådant förfarande användes och det senare visade sig att bidraget inte borde ha betalats ut, skulle exportören åtnjuta en oskälig förmån i form av ett räntefritt lån. Åtgärder bör därför vidtas för att hindra att exportörer får sådana förmåner.

För att bevara konkurrenskraften hos de gemenskapsvaror som levereras till plattformar i vissa områden i medlemsstaternas närhet, bör exportbidrag beviljas enligt samma bidragssats som för varor som provianteras inom gemenskapen. Utbetalning av bidrag enligt en högre sats än den lägsta för leveranser till en viss bestämmelse, är endast befogat när det inte råder något tvivel om att varorna har nått den bestämmelsen. Leveranser av proviant till plattformar i isolerade havsområden är av nödvändighet en så speciell verksamhet att det borde vara möjligt att i tillräcklig grad kontrollera dem. Om lämpliga kontrollåtgärder anges borde det vara rimligt att samma bidragssats tillämpas för sådana leveranser som för proviantering inom gemenskapen. Det är möjligt att medge ett förenklat förfarande för leveranser av mindre omfattning. Eftersom medlemsstaternas territorialvatten varierar i bredd

[1] EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.
[2] EGT nr L 113, 30.4.1987, s. 31.
[3] EGT nr L 188, 20.7.1985, s. 2.
[4] EGT nr L 190, 14.7.1976, s. 1.
[5] EGT nr L 330, 21.11.1987, s. 30.

mellan tre och tolv nautiska mil bör det vara rimligt att betrakta leveranser till alla sådana plattformar utanför tremilsgränsen som export.

När ett militärt försörjningsfartyg, som opererar från en gemenskapshamn, levererar proviant till ett örlogsfartyg, som tillhör en medlemsstat, i farvatten utanför territorialgränserna, kan en behörig myndighet styrka att leveransen har skett. Det borde därför vara rimligt att tillämpa samma bidragssats för sådana leveranser som för proviantering i en av gemenskapens hamnar.

Det är önskvärt att samma exportbidrag beviljas för jordbruksprodukter som levereras som proviant till fartyg och luftfartyg, oberoende av om de tas ombord innanför eller utanför gemenskapens gränser.

Sådana leveranser av proviant i tredje land kan ske direkt eller indirekt. Lämpliga kontrollmetoder bör införas för vardera slaget av leverans.

Enligt artikel 1.1 andra stycket i rådets direktiv 81/177/EEG av den 24 februari 1981 om harmonisering av förfaranden vid export av gemenskapsvaror [1] skall inte ön Helgoland anses vara en bestämmelseort som berättigar till exportbidrag. Konsumtionen av gemenskapens jordbruksprodukter på Helgoland bör främjas och därför bör de bestämmelser antas som är nödvändiga för detta syfte.

Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av avgifter senare avslås, kan detta leda till att ett exportbidrag skall beviljas för produkterna eller att en exportavgift skall tas ut. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser.

I regel kan väpnade styrkor som är stationerade i tredje land utan att lyda under detta land samt internationella organisationer och diplomatiska representationer i tredje land införa förnödenheter utan att betala importavgifter. Det bör vara möjligt att vidta speciella åtgärder för väpnade styrkor som antingen lyder under en medlemsstat eller under en internationell organisation som minst en medlemsstat är medlem av, för internationella organisationer som minst en medlemsstat är medlem av samt för diplomatiska representationer.

Bestämmelser bör införas om att exportbidrag måste betalas ut av den medlemsstat på vars territorium exportdeklarationen togs emot.

Det kan hända att kontrollexemplaret inte kan läggas fram på grund av omständigheter som exportören inte råder över, trots att produkten har lämnat gemenskapens tullområde eller har nått en viss bestämmelse. En sådan situation skulle kunna hämma handeln och därför bör andra dokument kunna erkännas som likvärdiga.

Av administrativa skäl bör det krävas att en ansökan om utbetalning av exportbidrag tillsammans med alla berörda dokument inkommer inom en rimlig tid, utom vid force majeure, särskilt då det varit omöjligt att iaktta fristen på grund av administrativa förseningar som exportören inte kunnat påverka.

De åtgärder som föreskrivs i den här förordningen är förenliga med yttrandena från Monetära kommittén och från alla berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om undantag för vissa produkter, fastställs i denna förordning allmänna tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag (i fortsättningen kallade *bidrag*) som införs genom eller regleras i

- artiklarna 20 och 28 i förordning nr 136/66/EEC (oljor och fetter),
- artikel 17 i förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk och mjölkprodukter),
- artikel 18 i förordning (EEG) nr 805/68 (nötkött),
- artikel 9 i förordning (EEG) nr 727/70 (råtobak),

[1] EGT nr L 83, 30.3.1981, s. 40.

- artikel 30 i förordning (EEG) nr 1035/72 (frukt och grönsaker),
- artikel 19 i förordning (EEG) nr 1785/81 (socker och isoglukos),
- artikel 16 i förordning (EEG) nr 2727/75 (spannmål),
- artikel 15 i förordning (EEG) nr 2759/75 (griskött),
- artikel 9 i förordning (EEG) nr 2771/75 (ägg),
- artikel 9 i förordning (EEG) nr 2777/75 (fjäderfäkött),
- artikel 25 i förordning (EEG) nr 3796/81 (fiskeriprodukter),
- artikel 17 i förordning (EEG) nr 1418/76 (ris),
- artiklarna 11 och 12 i förordning (EEG) nr 426/86 (bearbetade produkter av frukt och grönsaker),
- artikel 56 i förordning (EEG) nr 822/87 (vin).

Artikel 2

1. I denna förordning avses med

a) *produkt*:
   - jordbruksprodukter som är uppräknade i bilaga 2 till fördraget, och
   - jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte finns med i bilaga 2 till fördraget, men som är uppräknade i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3035/80 [1],

b) *importpålagor*: tullar och avgifter med motsvarande verkan samt jordbruksavgifter och andra importavgifter som föreskrivs i den gemensamma jordbrukspolitiken eller genom särskilda handelsbestämmelser för vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter,

c) *exporterande medlemsstat*: den medlemsstat i vilken exportdeklarationen tas emot.

2. Vid tillämpning av denna förordning skall bidrag som fastställts genom anbudsförfarande jämställas med bidrag som fastställts i förväg.

AVDELNING 2

EXPORT TILL TREDJE LAND

KAPITEL 1

RÄTT TILL BIDRAG

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 3

1. Med *exportdag* avses den dag då tullmyndigheten tar emot den exportdeklaration i vilken det anges att en bidragsansökan kommer att lämnas in.

2. Dagen för mottagandet av exportdeklarationen skall vara avgörande för

a) bidragssatsen, om bidraget inte har fastställts i förväg,

b) ändringar av bidragssatsen, om bidraget har fastställts i förväg.

3. Alla handlingar som har samma rättsverkan som ett mottagande av en exportdeklaration skall jämställas med ett sådant mottagande.

4. Exportdagen skall vara avgörande när den exporterade produktens kvantitet, slag och egenskaper fastställs.

5. De dokument som används vid exporten för att styrka att produkterna berättigar till bidrag måste innehålla all information som är nödvändig för att beräkna bidragsbeloppet, särskilt

a) en beskrivning av produkterna enligt bidragsnomenklaturen,

b) uppgifter om produkternas nettovikt, eller motsvarande uttryckt i den måttenhet som skall användas vid beräkningen av bidraget, samt

c) uppgifter om produkternas sammansättning eller en hänvisning till en sådan, i den utsträckning som behövs för att beräkna bidragets storlek.

Om det dokument som avses i denna punkt är en exportdeklaration måste denna också innehålla dessa uppgifter samt uppgiften "bidragskod".

---

[1] EGT nr L 323, 29.11.1980, s. 27.

6. När detta mottagande eller likvärdig handling skett skall produkterna ställas under tullkontroll till dess att de lämnar gemenskapens tullområde.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 5 och 16 skall bidraget betalas ut först sedan det styrkts att de produkter för vilka en exportdeklaration tagits emot har lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat skick inom 60 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot.

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall produkter som levererats som proviant till en borrnings- eller produktionsplattform enligt artikel 42.1 a anses ha lämnat gemenskapens tullområde.

3. Frysning av produkter eller varor skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1.

Det samma gäller ompackning, förutsatt att detta inte leder till en ändring av det tillämpliga undernumret i Kombinerade nomenklaturen eller i den nomenklatur som används för bidrag eller andra belopp som tillämpas vid export. Ompackning får ske endast om tullmyndigheterna först har underrättats om och godkänt denna åtgärd.

Om ompackning har skett skall detta på lämpligt sätt anges på det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2823/87.

4. Om en exportör på grund av force majeure inte kan iaktta den frist som anges i punkt 1, får fristen på exportörens begäran utsträckas så lång tid som det behöriga organet i den medlemsstat där exportdeklarationen togs emot anser vara nödvändigt under de åberopade omständigheterna.

Artikel 5

1. Betalning av ett rörligt eller fast bidrag skall i följande fall ske, inte enbart på villkor att produkten har lämnat gemenskapens tullområde, utan också – utom när den på grund av force majeure förstörts under transport – att den har importerats till tredje land eller, i tillämpliga fall, till ett bestämt tredje land inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen togs emot:

a) Det råder starkt tvivel om produktens faktiska bestämmelse.

b) Produkten kan komma att återinföras till gemenskapen på grund av skillnaden mellan bidraget för den exporterade produkten och de importavgifter som tillämpades för en identisk produkt den dag då exportdeklarationen togs emot.

Fristen kan dock förlängas enligt villkoren i artikel 47.

I de fall som nämns i första stycket skall bestämmelserna i artiklarna 17.3 och 18 gälla.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får dessutom kräva att ytterligare bevis läggs fram för att styrka att produkten faktiskt har släppts ut på marknaden i oförändrat skick i det importerande tredje landet.

2. Om importavgifterna helt eller delvis bestäms på grundval av produktens värde skall kommissionen avgöra, i enlighet med förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG och motsvarande artiklar i övriga förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna, i vilka fall bestämmelserna i punkt 1 b faktiskt skall tillämpas.

Om det råder starkt tvivel om produkters faktiska bestämmelse kan kommissionen begära att medlemsstaterna skall tillämpa bestämmelserna i punkt 1.

3. Om produkten på grund av force majeure förstörts under transporten sedan de lämnat gemenskapens tullområde, utbetalas

- den del av bidraget som anges i artikel 20 i de fall då bidraget varierar beroende på bestämmelse,
- hela bidragsbeloppet i de fall då bidraget inte varierar på detta sätt.

Artikel 6

Om en produkt, för vilken en tulldeklaration tagits emot, innan den lämnar gemenskapens tullområde passerar igenom andra delar av detta område än den medlemsstat där deklarationen togs emot, skall det styrkas att produkten lämnat gemenskapens tullområde genom att originalet av det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2823/87 läggs fram.

På kontrollexemplaret skall fälten 33, 103 och 104 fyllas i, samt i tillämpliga fall fält 105. Fält 104 skall fyllas i på lämpligt sätt.

Artikel 7

1. Om produkten i den medlemsstat där tulldeklarationen har tagits emot hänförs till ett av de förfaranden

som anges i avdelning IV kapitel I i förordning (EEG) nr 1062/87, för att transporteras till en bestämmelsestation utanför gemenskapens tullområde, eller för att levereras till en mottagare utanför detta område, skall det inte ställas som villkor för utbetalning av bidraget att de i artikel 6 angivna bevisen läggs fram.

2. När punkt 1 tillämpas skall det behöriga tullkontoret se till att följande notering görs på det dokument som utfärdas för utbetalning av exportbidraget: "Lämnat gemenskapens tullområde i enlighet med gemenskapens förenklade transitförfarande vid transport med järnväg eller stor container".

3. Det tullkontor där produkterna hänförs till ett av de förfaranden som avses i punkt 1 får tillåta att transportavtalet ändras på ett sådant sätt att transporten slutar inom gemenskapens tullområde endast om det är klarlagt

- att exportbidraget har återbetalts, i de fall det redan har betalats ut, eller
- att de berörda myndigheterna vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bidraget inte kommer att betalas ut.

Om bidraget betalats ut enligt punkt 1, men produkten inte har lämnat gemenskapens tullområde inom den fastställda fristen, skall det behöriga tullkontoret underrätta den myndighet som ansvarar för utbetalningen av exportbidraget om detta förhållande och snarast förse denna myndighet med alla nödvändiga upplysningar. I sådana fall skall bidraget anses vara felaktigt utbetalt.

4. Om en produkt, för vilken en exportdeklaration har tagits emot i en medlemsstat, och som transporteras enligt gemenskapens förfarande vid extern transitering, i en annan medlemsstat hänförs till ett av de förfarande som anges i avdelning IV kapitel I i förordning (EEG) nr 1062/87, för transport till en bestämmelsestation utanför gemenskapens tullområde eller för leverans till en mottagare utanför gemenskapens tullområde, skall det tullkontor där produkten hänförts till något av de ovan nämnda förfarandena, göra en av följande noteringar under "Anmärkningar" i fältet "Kontroll av användning eller bestämmelse" på baksidan av originalet av det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 6:

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes:
  - Documento de transporte:
    tipo: .....
    número: .....
  - Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....
- Udgang af Fælleskabets toldomrade i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fælleskabsforsendelse med jernbane/store containere:
  - Transportdokument:
    type: .....
    nummer: .....
  - Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft ihm Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Grossbehältern:
  - Beförderungspapier:
    Art: .....
    Nummer: .....
  - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen: .....
- Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
  - Έγγραφο μεταφοράς:
    τύπος: .....
    αριθ: .....
  - Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς: .....
- Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
  - Transport document:
    type: .....
    number: .....
  - Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....
- Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par fer ou par grands conteneurs:
  - Document de transport:
    espèce: .....
    numéro: .....
  - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: .....
- Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
  - Documento di trasporto:
    tipo: .....
    numero: .....
  - Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: .....

- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
  - Vervoerdocument:
    type: .....
    nummer: .....
  - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming: .....
  - Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
  - Documento de transporte:
    tipo: .....
    número: .....
  - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

Om transportavtalet ändras på ett sådant sätt att transporten avslutas inom gemenskapen skall bestämmelserna i punkt 3 tillämpas i tillämpliga delar.

Artikel 8

1. Bidrag skall beviljas endast för produkter som uppfyller villkoren i artikel 9.2 i fördraget, även om förpackningen inte uppfyller dessa villkor.

För produkter som förs mellan en ny medlemsstat och gemenskapen, i dess sammansättning före anslutningen av den nya medlemsstaten, skall ett bidrag beviljas endast om uppbörd först har skett av det anslutningsutjämningsbelopp som är tillämpligt på dessa produkter i den exporterande medlemsstaten.

2. Vid export av sammansatta produkter, för vilka bidraget fastställs på grundval av en eller flera av beståndsdelarna, skall bidraget betalas ut om den eller de beståndsdelar, för vilka bidraget begärs, uppfyller villkoren i artikel 9.2 i fördraget.

Bidraget skall också betalas ut om den eller de beståndsdelar för vilka bidraget begärs ursprungligen uppfyllde villkoren i artikel 9.2 i fördraget men inte längre gör det enbart därför att de nu ingår i andra produkter.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall följande bidrag anses vara bidrag som fastställs på grundval av en beståndsdel:

- Bidrag för produkter inom sektorerna spannmål, ägg, ris, socker, isoglukos, mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av en av de varor som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 3035/80.
- Bidrag för socker och råsocker som enligt nummer 1701 i Kombinerade nomenklaturen, druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker enligt undernumren 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 90 50 i Kombinerade nomenklaturen, isoglukos enligt undernumren 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30 i Kombinerade nomenklaturen samt sirap och andra lösningar av sockerbetor eller sockerrör enligt undernumren 1702 60 90 och 1702 90 90 i Kombinerade nomenklaturen, vilka används i produkter som förtecknas i artikel 1.1 b i förordning (EEG) nr 426/86.
- Bidrag för produkter inom sektorerna mjölk, mjölkprodukter och socker som exporteras i form av produkter enligt undernumren 0402 10 91–99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31–39, 0403 90 31–39, 0403 90 61–69,0404 10 19 och 99 samt 0404 90 51–99 i Kombinerade nomenklaturen.
- Bidrag för produkter inom spannmålssektorn som exporteras i form av produkter enligt undernumren 2309 10 11–70 samt 2309 90 31–70 i Kombinerade nomenklaturen och som nämns i bilaga A till förordning (EEG) nr 2727/75.
- Bidrag för produkter inom sektorerna mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av produkter enligt undernumren 2309 10 11–70 samt 2309 90 31–70 i Kombinerade nomenklaturen och som nämns i artikel 1 i förordning (EEG) nr 804/68.

Artikel 9

1. För blandningar som omfattas av bestämmelserna i kapitel 2, 10 eller 11 i Kombinerade nomenklaturen används följande bidragssatser:

a) För blandningar i vilka en beståndsdel står för minst 90% av vikten används den sats som gäller för denna beståndsdel.

b) För andra blandningar används den sats som gäller för den beståndsdel för vilken den lägsta bidragssatsen är tillämplig. Om bidrag inte beviljas för en eller flera av dessa blandningars beståndsdelar skall inte något bidrag beviljas för sådana blandningar.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte gälla för blandningar för vilka det fastställts särskilda beräkningsregler.

Artikel 10

1. Om det ställs som villkor för bidraget att produkten har sitt ursprung inom gemenskapen, skall exportören

deklarera produktens ursprung i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning.

2. Vid tillämpningen av artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 766/68 skall exportören intyga att sockret uppfyller ett eller flera av de villkor som föreskrivs i den förordningen och ange vilket eller vilka villkor som avses.

Vid tillämpningen av artikel 5.1 b i förordning (EEG) nr 326/71 skall exportören intyga att tobaken erhållits från den skörd för vilken bidraget begärs.

3. Intygandena i punkterna 1 och 2 skall kontrolleras på samma sätt som andra uppgifter i exportdeklarationen.

Artikel 11

Bidraget behöver inte betalas ut om beloppet per ansökan, som kan avse en eller flera exportdeklarationer, inte överstiger 25 ecu.

Artikel 12

Bestämmelserna om fastställande i förväg av bidragssatsen och om ändringar av denna skall tillämpas endast på produkter för vilka fastställts ett bidrag som är större än eller lika med noll.

Artikel 13

Bidrag skall inte beviljas för produkter som inte är av sund och god marknadsmässig kvalitet och inte heller för produkter som är avsedda som människoföda och vars egenskaper eller skick utesluter eller i betydande grad försämrar en sådan användning.

Artikel 14

1. Bidrag skall inte beviljas för export som är belagd med en exportavgift som är fastställd i förväg eller genom anbudsförfarande.

2. Om det för en sammansatt produkt i förväg är fastställt en exportavgift för en eller flera av beståndsdelarna, skall det inte beviljas något bidrag för denna eller dessa beståndsdelar.

Artikel 15

Bidrag skall inte beviljas för produkter som säljs eller distribueras ombord på fartyg och som sedan kan tänkas återinföras tullfritt till gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 918/83 [1].

Avsnitt 2

Rörliga bidrag

Artikel 16

1. I de fall då bidragssatsen varierar beroende på bestämmelse skall utbetalningen av bidraget ske på de tilläggsvillkor som anges i artiklarna 17 och 18.

2. När endast en bidragssats är tillämplig på alla bestämmelser den dag då bidraget fastställs i förväg och när det föreskrivs en obligatorisk bestämmelse, skall bidraget behandlas som om det varierade beroende på bestämmelsen, förutsatt att bidragssatsen den dag då exportdeklarationen tas emot är lägre än den sats som fastställts i förväg, i tillämpliga fall ändrad den dag då exportdeklarationen togs emot.

Artikel 17

1. Produkten skall ha importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilka bidraget är fastställt inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen tas emot. Fristen kan dock förlängas enligt villkoren i artikel 47.

2. Produkter skall anses ha importerats i oförändrat skick om det inte på något vis framgår att de har bearbetats.

Dock gäller följande:

- De åtgärder för att säkerställa att produkterna förblir i oförändrat skick som nämns i artikel 28.4 får vidtas om detta inte leder till att den produkt som importeras till tredje land hänförs till ett annat undernummer i bidragsnomenklaturen med en bidragssats som skiljer sig från den sats som fastställts för den exporterade produkten.
- En vara som bearbetas innan den importeras skall anses vara importerad i oförändrat skick om alla

[1] EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 1.

produkter som bearbetningen ger upphov till importeras till det tredje land där bearbetningen har ägt rum.

3. En produkt skall anses vara importerad när den har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredje landet.

Artikel 18

1. Som bevis för att en produkt tullbehandlats för övergång till fri konsumtion skall ett av följande dokument visas upp:

a) Ett tulldokument eller kopia eller fotokopia av ett sådant; kopians eller fotokopians riktighet skall bestyrkas av det organ som undertecknat originaldokumentet, av ett offentligt organ i det berörda tredje landet eller av något av medlemsstaternas offentliga organ.

b) Ett intyg om tullbehandling, utformat enligt förebilden i bilaga 2; intyget skall vara skrivet på ett eller flera av gemenskapens officiella språk och på det språk som används i det berörda tredje landet.

c) Ett annat dokument, bestyrkt av tullmyndigheterna i det berörda tredje landet, som identifierar produkterna och visar att de övergått till fri konsumtion i det landet.

2. Om inget av dessa dokument kan visas upp beroende på omständigheter som inte exportören råder över, eller om de anses otillräckliga, skall tullbehandlingen för övergång till fri konsumtion anses styrkt om ett eller flera av följande dokument visas upp:

a) En kopia av lossningsdokumentet, utfärdat och undertecknat i det tredje land för vilket bidraget är fastställt.

b) Ett lossningsintyg, utfärdat av något av medlemsstaternas offentliga organ som är etablerat i eller har behörighet för bestämmelselandet; intyget skall även bekräfta att produkten har lämnat hamnområdet, eller åtminstone att produkten, så vitt känt, inte efter lossningen har lastats för återexport.

c) Ett lossningsintyg, utfärdat av ett internationell kontroll- och övervakningsorgan som godkänts av den medlemsstat där exportdeklarationen togs emot; intyget skall även bekräfta att produkten har lämnat hamnområdet, eller åtminstone att produkten, så vitt känt, inte efter lossningen har lastats för återexport.

d) Ett bankdokument, utfärdat av ett godkänt kreditinstitut som är etablerat i gemenskapen, som intygar att exportörens konto hos kreditinstitutet har krediterats betalningen för den aktuella exporten, när det gäller något av de tredje länder som räknas upp i bilaga 3.

e) Ett leveranserkännande, utfärdat av ett offentligt organ i det tredje landet, om varorna har köpts av det landet eller av ett officiellt organ i det landet eller de ingår i ett program för livsmedelsbistånd.

f) Ett leveranserkännande, utfärdat av en internationell organisation, om varorna ingår i ett program för livsmedelsbistånd.

g) Ett leveranserkännande, utfärdat i ett tredje land av ett organ vars anbudsinfordran kan godkännas enligt artikel 43 i kommissionens förordning (EEG) nr 3183/80 [1], om produkterna har köpts av detta organ.

3. Dessutom skall exportören i samtliga fall där denna artikel är tillämplig lägga fram en kopia eller fotokopia av transportdokumentet.

4. I enlighet med artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG, och motsvarande artiklar i övriga förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna, får kommissionen i särskilda fall, som skall fastställas, besluta att de importbevis som avses i punkterna 1 och 2 får anses ha lagts fram genom att ett visst dokument visas upp eller på annat sätt.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna får befria exportören från skyldigheten att utöver transportdokumentet lägga fram de bevis som krävs enligt artikel 18, om den aktuella transaktionen ger tillräcklig garanti för att de berörda produkterna når sin bestämmelse och att de omfattas av en exportdeklaration som ger rätt till ett bidrag som inte överstiger

a) 1 000 ecu, när det gäller produkter som anges i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG,

b) 1 000 ecu, när det gäller andra produkter än de som avses i a och bestämmelsen är ett tredje land i Europa,

c) 5 000 ecu, när det gäller andra produkter än de som avses i a och bestämmelsen är ett tredje land utanför Europa.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall inte monetära utjämningsbelopp, inklusive den monetära koefficienten och anslutningsutjämningsbelopp, beaktas.

---

[1] EGT nr L 338, 13.12.1980, s. 1.

Artikel 20

1. Som ett undantag från artikel 16, och utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 5, skall en del av bidraget betalas ut när det styrkts att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

När det belopp som skall betalas ut inte överstiger 1 000 ecu får medlemsstaterna skjuta upp utbetalningen till dess att hela bidragsbeloppet skall betalas ut, utom i de fall då exportören anger att han inte kommer att ansöka om utbetalning av något ytterligare belopp för den berörda transaktionen.

2. Den bidragsdel som avses i punkt 1 skall beräknas på följande sätt:

a) För export för vilken bidraget inte har fastställts i förväg

skall den lägsta bidragssats användas som är tillämplig den dag då exportdeklarationen togs emot, om denna sats är tillämplig på de berörda produkterna för alla tredje länder.

b) För export för vilken bidraget har fastställts i förväg och för vilken det inte har angetts någon obligatorisk bestämmelse

skall den lägsta bidragssats användas som är tillämplig den dag då ansökan om exportlicens med eller utan förutfastställelse lämnades in, om denna sats är tillämplig på de berörda produkterna för alla tredje länder; denna sats skall i tillämpliga fall ändras den dag då exportdeklarationen tas emot.

c) För export för vilken bidraget har fastställts i förväg och för vilken en obligatorisk bestämmelse har fastställts

- skall den bidragssats användas som beräknas enligt b, om denna sats är lägre än den bidragssats som beräknas enligt a,

- skall den bidragssats användas som beräknas enligt a, om denna sats är lägre än den bidragssats som beräknas enligt b,

förutsatt att dessa satser är tillämpliga på dessa produkter för alla tredje länder den dag då exportdeklarationen togs emot och den dag då ansökan om exportlicens med eller utan förutfastställelse lämnades in.

3. Om ett bidragsbelopp har fastställts genom anbudsförfarande och om det i det berörda avtalet föreskrivs en obligatorisk bestämmelse, skall vid beräkningen av den lägsta bidragssatsen enligt punkt 1 inte hänsyn tas till huruvida periodiska bidrag fastställts för den obligatoriska bestämmelsen den dag då licensansökan lämnades in och den dag då exportdeklarationen togs emot.

Artikel 21

1. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas när en produkt exporteras sedan det lagts fram en exportlicens med eller utan förutfastställelse som anger en obligatorisk bestämmelse.

2. Om produkten inte når den obligatoriska bestämmelsen skall endast den del av bidraget betalas ut som beräknas enligt artikel 20.

3. Om produkten på grund av force majeure levereras till en annan bestämmelse än den för vilken licensen utfärdades, skall ett bidrag betalas ut på exportörens begäran om denne lägger fram bevis om force majeure och om produktens faktiska bestämmelse; bevis om produktens faktiska bestämmelse skall läggas fram i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 17 och 18.

4. Om punkt 3 tillämpas och bidraget har fastställts i förväg, skall det vid beräkningen av bidraget antas att exportören låtit fastställa bidraget i förväg för den faktiska bestämmelsen, om

- det hade varit möjligt att ansöka om förutfastställelse av bidraget för den faktiska bestämmelsen den dag då ansökan om förutfastställelse av bidraget för den obligatoriska bestämmelsen lämnades in,

- den förutfastställelselicens som då skulle ha utfärdats för den faktiska bestämmelsen hade varit giltig den dag då de tullformaliteter som anges i artikel 22.1 b i förordning (EEG) nr 3183/80 avslutades.

Om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, skall bidraget beräknas på grundval av den sats som var tillämplig för den faktiska bestämmelsen den dag då exportdeklarationen togs emot. Om bidraget blir högre när det beräknas enligt detta stycke, än vad det blir om den beräknas enligt första stycket, skall första stycket tillämpas.

5. Om en produkt exporteras enligt en licens som utfärdats i enlighet med artikel 43 i förordning (EEG) nr 3183/80 och bidraget varierar beroende på bestämmelse, skall exportören för att bli berättigad till det bidrag som fastställts i förväg, förutom den bevisning som krävs i artikel 18, också styrka att produkten har levererats till det organ i tredje landet som anges i det anbudsförfarande som åsyftas i licensen.

KAPITEL 2

FÖRSKOTTSBETALNING AV BIDRAG VID DIREKTEXPORT

Artikel 22

1. På exportörens begäran skall medlemsstaterna förskottera hela eller en del av bidraget så snart exportdeklarationen har tagits emot, på villkor att en säkerhet ställs som motsvarar förskottsbeloppet plus 15%.

Medlemsstaterna får fastställa på vilka villkor det skall vara möjligt att begära förskottsbetalning av en del av bidraget.

2. Förskottet beräknas på grundval av den bidragssats som är tillämplig på den angivna bestämmelsen, eventuellt korrigerat för monetära utjämningsbelopp, anslutningsutjämningsbelopp och andra belopp som anges i gemenskapslagstiftningen.

Artikel 23

1. Om förskottet är större än det belopp som faktiskt skulle ha betalats ut för den berörda exporten eller för en motsvarande export, skall exportören betala igen mellanskillnaden plus 15% av denna.

Tillägget på 15% skall inte tas ut när på grund av force majeure

- de bevis, som enligt denna förordning krävs för att bli berättigad till bidrag, inte kan läggas fram, eller
- produkten har nått en annan bestämmelse än den för vilken förskottet har beräknats.

2. Med *export av likvärdiga produkter* avses: export, efter återimport enligt förfarandet för returvaror, av likvärdiga produkter som hänförs till samma undernummer i Kombinerade nomenklaturen, förutsatt att villkoren i artikel 39.2 a och b i förordning (EEG) nr 3183/80 är uppfyllda.

Denna bestämmelse skall tillämpas endast när förfarandet för returvaror har använts i den medlemsstat där exportdeklarationen togs emot.

KAPITEL 3

FÖRSKOTTSBETALNING AV BIDRAG NÄR PRODUKTER BEARBETAS ELLER LAGRAS FÖRE EXPORT – TILLÄMPNING AV FÖRORDNING (EEG) nr 565/80

Artikel 24

1. Vid tillämpning av artikel 3 i förordning (EEG) nr 565/80 skall negativa monetära utjämningsbelopp inte beaktas vid bedömningen av om det har fastställts ett bidrag som är större än eller lika med noll.

2. Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 565/80 skall tillämpas på positiva monetära utjämningsbelopp när sådana beviljas utöver ett bidrag.

Artikel 25

1. När exportören anger sin avsikt att exportera produkterna eller varorna efter bearbetning eller lagring och att därigenom bli berättigad till bidrag enligt artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80, är villkoret för att dessa bestämmelser skall tillämpas att exportören till tullmyndigheterna lämnar in en deklaration, i fortsättningen kallad *betalningsdeklaration*.

Medlemsstaterna får använda en annan benämning än betalningsdeklaration.

2. Betalningsdeklarationen skall innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att beräkna bidraget och, i tillämpliga fall, det monetära utjämningsbeloppet för de produkter eller varor som skall exporteras, och särskilt

a) en beskrivning av produkterna eller varorna enligt nomenklaturerna för bidrag och monetära utjämningsbelopp,

b) uppgifter om produkternas eller varornas nettovikt, elle, i förekommande fall, kvantiteten uttryckt i den måttenhet som skall användas vid beräkningen av bidraget eller det monetära utjämningsbeloppet, och

c) uppgifter om produkternas eller varornas sammansättning eller en hänvisning till sådana, i den utsträckning som behövs för att beräkna bidraget eller det monetära utjämningsbeloppet.

När basprodukter skall bearbetas skall betalningsdeklarationen även innehålla

- en beskrivning av basprodukterna,
- uppgift om kvantiteten basprodukter,
- uppgift om avkastningsgrad eller motsvarande information.

3. Trots bestämmelserna i punkt 2 kan – när omständigheterna så kräver eller på exportörens begäran – preliminära uppgifter om de produkter som skall framställas av basprodukterna tas med i betalningsdeklarationen. I sådana fall skall exportören för de behöriga myndigheterna deklarera de slutliga uppgifterna när bearbetningen har avslutats.

4. Betalningsdeklarationen skall även innehålla uppgifter om produkternas eller varornas användning eller bestämmelse, i de fall då

a) exportören begär att ett belopp skall betalas ut, som motsvarar det bidrag som är tillämpligt på den användning eller den bestämmelse som produkterna eller produkterna är avsedda för,

b) uppgifter om användning eller bestämmelse är nödvändiga för att beräkna den frist under vilken produkterna eller varorna får stå under tullkontroll för bearbetning eller placering i tullager eller frizon.

5. Användning eller bestämmelse skall anges som

– en specifik användning eller ett specifikt bestämmelseland, eller

– en grupp av bestämmelseländer för vilka samma bidragssats är tillämplig.

Artikel 26

1. När betalningsdeklarationen tagits emot skall produkterna eller varorna ställas under tullkontroll till dess att de lämnar gemenskapens tullområde eller till dess att de når sin bestämmelse.

2. Den dag då betalningsdeklarationen tagits emot skall vara avgörande för

a) bidragssatsen och det monetära utjämningsbeloppet om dessa inte har fastställts i förväg,

b) eventuella ändringar av bidragssatsen och det monetära utjämningsbeloppet om dessa är fastställda i förväg.

Artikel 27

1. För bearbetade produkter eller för varor som framställts av basprodukter skall granskningen av betalningsdeklarationen och en eventuell besiktning av basprodukterna ligga till grund för beräkningen av bidraget och det monetära utjämningsbeloppet.

2. Punkt 1 hindrar inte att de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten senare genomför kontroller och att dessa får konsekvenser enligt gällande bestämmelser.

3. Basprodukterna skall helt eller delvis ingå i de bearbetade produkter eller varor som exporteras. Basprodukterna får dock, om de behöriga myndigheterna så tillåter, ersättas av likvärdiga produkter, förutsatt att dessa hänförs till samma undernummer i Kombinerade nomenklaturen, har samma handelskvalitet och tekniska egenskaper samt uppfyller kraven för beviljande av exportbidrag.

4. Ersättning med likvärdiga produkter skall inte tillåtas när det gäller interventionsprodukter som skall exporteras enligt det kontrollsystem som beskrivs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1687/76.

5. Basprodukterna får hållas under tullkontroll i avvaktan på bearbetning under en frist på sex månader, räknat från den dag då exportdeklarationen togs emot.

Om en exportlicens med eller utan förutfastställelse skall läggas fram i samband med exporten, skall fristen dock vara densamma som licensens återstående giltighetstid.

Om det läggs fram en licens vars återstående giltighetstid är

– mindre än tre månader, skall fristen förlängas till tre månader,

– mer än ett år, skall fristen begränsas till ett år.

Artikel 28

1. För produkter och varor som skall exporteras efter att ha hänförts till förfarandet för tullager eller frizon skall granskningen av betalningsdeklarationen och av produkterna eller varorna ligga till grund för beräkningen av bidraget och det monetära utjämningsbeloppet.

2. Punkt 1 hindrar inte att de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten senare genomför kontroller och att dessa får konsekvenser enligt gällande bestämmelser.

3. En minskning av produkternas eller varornas vikt beroende på naturlig viktminskning under förvaring i tullager eller i frizon skall inte leda till förverkande av den säkerhet som nämns i artikel 33. Skador på produkterna eller varorna anses inte vara naturlig viktminskning.

4. Produkter eller varor som förvaras i tullager eller i frizon får enligt villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna utsättas för följande behandlingar:

a) Lagerinventering.

b) Fästande av varumärken, förseglingar, etiketter eller andra kännetecken på själva produkterna eller varorna, eller på deras förpackningar, om detta inte kan leda till att produkterna eller varorna uppfattas ha ett annat ursprung än det faktiska.

c) Ändring av märkning och numrering av förpackningar, om detta inte kan leda till att produkterna eller varorna uppfattas ha ett annat ursprung än det faktiska.

d) Förpackning, uppackning, ompackning eller lagning av förpackningar.

e) Luftning.

f) Kylning.

g) Frysning.

Bidrag och monetära utjämningsbelopp för de produkter eller varor som har varit föremål för någon av ovan nämnda behandlingar, skall bestämmas med hänsyn till produkternas eller varornas kvantitet, slag och egenskaper den dag som skall vara avgörande för beräkningen av bidraget enligt artikel 26.

5. Produkter eller varor får hållas i tullager eller i frizon under en frist på sex månader, räknat från den dag då betalningsdeklarationen togs emot.

6. Produkter eller varor får placeras i tullager eller i frizon i en annan medlemsstat än den medlemsstat där betalningsdeklarationen togs emot.

I sådana fall skall bevis läggas fram för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde, eller för att de har nått den avsedda bestämmelsen, i form av det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2823/87.

a) Under rubriken "Övrigt" i fält 104 på kontrollexemplaret skall någon av följande noteringar göras:

- Pago anticipado de la restitución – Reglamento (CCE) nº 3665/87, apartado 6 del artículo 28. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ..... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5)
- Forudbetaling af restitutionen – Artikel 28, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3665/87. Udførselangivelsen skal indgives senest den ..... (dato fastsat efter den i stk. 5 omhandlede frist)
- Vorfinanzierung der Erstattung – Artikel 28 Absatz 6 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ..... vorzulegen (durch die Frist gemäß Absatz 5 festgelegter Schlußtermin)
- Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής – κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 άρθρο 28 παράγραφος 6. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ..... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 5)
- Payment in advance of the refund – Regulation (EEC) No 3665/87, Article 28 (6). Export declaration to be lodged by ..... (deadline set by the time limit referred to in paragraph 5)
- Paiement à l'avance de la restitution – Règlement (CCE) nº 3665/87 article 28 paragraphe 6. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ..... (date limite fixée par le délai visé au paragraphe 5)
- Pagamento anticipato della restituzione – regolamento (CCE) n. 3665/87, articolo 28, paragrafo 6. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ..... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5)
- Betaling vooraf van de restitutie – Verordening (EEG) nr. 3665/87, artikel 28, lid 6. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ..... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in lid 5 bedoelde termijn)
- Pagamento antecipado da restituição – Regulamento (CEE) nº 3665/87, artigo 28º, nº 6. Apresentação da declaração de exportaçao o mais tardar em ..... (data limite fixada pelo prazo referido no nº 5).

b) Den medlemsstat där lagringen äger rum skall behålla kontrollexemplaret T 5 och i fälten "Kontroll av användning och/eller bestämmelseort" på kontrollexemplarets baksida under rubriken "Anmärkningar" göra en av följande noteringar:

- La fecha de aceptación de la declaración de exportación: .....
- La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente: .....
- datoen for antagelsen af udførselangivelsen: .....
- datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: .....
- Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: .....
- Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: .....
- την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής: .....
- την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό: .....

- the date of acceptance of the export declaration: .....
- the date of removal from the customs territory or arrival at destination: .....
- la date d'acceptation de la déclaration d'exportation: .....
- la date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: .....
- la data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: .....
- la data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: .....
- de datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: .....
- de datum waarop de produkten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: .....
- Data de aceitação de declaração exportação: .....
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: .....

c) Om produkterna eller varorna efter att ha tagits ut från lagret passerar igenom en annan medlemsstat för att exporteras eller för att nå den avsedda bestämmelsen, skall tullkontoret på den första bestämmelsen fungera som avsändande tullkontor och utfärda eller låta utfärda ett eller flera nya kontrollexemplar.

Fält 104 på det eller de nya kontrollexemplaren skall påtecknas i överensstämmelse härmed. Dessutom skall numret på det ursprungliga kontrollexemplaret föras in i fält 106 tillsammans med namnet på det tullkontor som utfärdat det exemplaret och datumet för utfärdandet.

Om noteringarna i fälten "Kontroll av användning eller bestämmelse" på kontrollexemplaret är avhängiga av information i kontrollexemplar som kommer från tullmyndigheter i andra medlemsstater eller från nationella dokument från andra nationella myndigheter, skall det bestämmelsetullkontor som avses i föregående stycke under rubriken "Anmärkningar" notera numret eller numren på de berörda kontrollexemplaren eller de nationella dokumenten.

Om endast en del av de produkter som anges på kontrollexemplaret uppfyller de föreskrivna villkoren skall bestämmelsetullkontoret i fältet "Kontroll av användning eller bestämmelse" på kontrollexemplaret ange den produktkvantitet som uppfyller villkoren.

Artikel 29

1. Det belopp som skall förskotteras före exporten skall betalas ut av den medlemsstat i vilken betalningsdeklarationen togs emot.

2. Beloppet skall betalas ut endast efter en skriftlig ansökan från exportören. Medlemsstaterna får föreskriva att en särskild blankett används för detta ändamål.

3. Beloppet skall beräknas genom att den bidragssats används som är tillämplig på användningen eller bestämmelsen, om en sådan är angiven. I annat fall skall den lägsta bidragssatsen användas.

Den använda bidragssatsen skall ökas eller minskas – alltefter omständigheterna – med eventuella anslutningsutjämningsbelopp, och sedan multipliceras med en koefficient som fastställs enligt artikel 6.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3153/85 [1].

4. Det belopp som fastställts enligt punkt 3 skall ökas eller minskas – alltefter omständigheterna – med eventuella monetära utjämningsbelopp som tillämpas i den medlemsstat där betalningsdeklarationen togs emot.

När artikel 25.3 tillämpas skall minskningen eller ökningen ske med användning av

- det högsta tillämpliga monetära utjämningsbeloppet om det är fråga om en minskning, och
- det lägsta om det är fråga om en ökning.

Dessa preliminära belopp skall ändras när de slutliga beloppen är kända.

Artikel 30

1. Exportdeklarationen skall före utgången av de frister som anges i artiklarna 27.5 och 28.5 läggas fram i den medlemsstat där betalningsdeklarationen togs emot eller, om artikel 28.6 tillämpas, i den medlemsstat där lagringen sker.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall Belgien, Luxemburg och Nederländerna anses utgöra en medlemsstat när artikel 5 i förordning (EEG) nr 565/80 tillämpas.

Artikel 31

1. Innan betalningsdeklarationen tas emot skall en säkerhet ställas som motsvarar det belopp som beräknats enligt artikel 29.3 plus eventuella positiva monetära utjämningsbelopp och som ytterligare ökats med 20% av summan av dessa belopp. Den sistnämnda ökningen skall minst uppgå till 3 ecu per 100 kg nettovikt.

---

[1] EGT nr L 310, 21.11.1985, s. 4.

2. Medlemsstater som tillämpar negativa monetära utjämningsbelopp får beräkna storleken av den i punkt 1 angivna säkerheten på grundval av bidraget, beräknat enligt artikel 29.3 och minskat med eventuella negativa monetära utjämningsbelopp, om det finns ett nationellt administrativt förfarande som säkerställer att de monetära utjämningsbeloppen tas ut, om det visar sig att det inte finns någon rätt till bidrag eller att bidraget är mindre än det monetära utjämningsbeloppet.

3. Medlemsstaterna får tillåta att den i punkt 1 angivna säkerheten ställs efter det att betalningsdeklarationen har tagits emot, om det finns nationella bestämmelser som

- ålägger exportören att ställa säkerheten inom 30 dagar från det att betalningsdeklarationen har tagits emot och innan förskottet betalas ut,
- säkerställer betalningen av ett belopp som motsvarar den i punkt 1 angivna ökningen, om säkerheten, utom vid force majeure, inte ställs i tid; fristen kan dock förlängas om exportören har vidtagit alla nödvändiga försiktighetsåtgärder.

Artikel 32

1. Inom 60 dagar från den dag då produkterna eller varorna inte längre omfattas av det förfarande som anges i artiklarna 4 eller 5 i förordning (EEG) nr 565/80 skall de

- lämna gemenskapens tullområde i oförändrat skick, eller
- ha nått bestämmelsen i oförändrat skick, i de fall som anges i artikel 34.1 i denna förordning.

2. Bestämmelserna i artikel 4.3 och 4.4 och i artikel 7 skall tillämpas i de fall som avses i punkt 1.

Artikel 33

1. När rätten till ett bidrag eller ett monetärt utjämningsbelopp har styrkts för produkter eller varor som omfattas av bestämmelserna i detta kapitel, skall denna fordran kvittas mot det belopp som betalats ut i förskott. Om den exporterade kvantiteten ger rätt till ett bidrag som är större än förskottsbeloppet skall mellanskillnaden betalas ut till den berörda parten.

2. Hela den ställda säkerheten skall frisläppas när det styrkts

a) att de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 har iakttagits,

b) att de berörda produkterna ger rätt till ett bidrag som är lika med eller större än det belopp som fastställts enligt artikel 29.3.

3. Utom vid force majeure skall följande bestämmelser tillämpas:

a) Om en av de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 inte har iakttagits

   i) skall bidraget först minskas med 15%; det sålunda minskade bidraget, i det följande kallat *det nedsatta bidraget*, skall sedan ytterligare minskas

   ii) med 2% av det nedsatta bidraget för varje dag som de i artiklarna 27.5 och 28.5 angivna fristerna överskrids, och

   iii) med 5% av det nedsatta bidraget för varje dag som den i artikel 32.1 angivna fristen överskrids.

   Den förverkade säkerheten skall vara lika med

   - bidraget minskat enligt första stycket plus 20%.

   Den resterande delen av säkerheten skall frisläppas.

b) Om de dokument som avses i artikel 47.2 läggs fram inom sex månader efter utgången av den fastställda fristen men alla övriga villkor har uppfyllts, skall det belopp som skall återbetalas vara lika med 85% av den ställda säkerheten.

c) Om de dokument som avses i artikel 47.2 läggs fram inom sex månader efter utgången av den fastställda fristen och om dessutom en av de frister, som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1, inte har iakttagits, skall ett belopp återbetalas

   - som motsvarar det belopp som skulle ha återbetalats om endast b hade tillämpats,
   - minskat med den säkerhet som skulle ha förverkats om endast a hade tillämpats.

d) Om

   - de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 har iakttagits, och
   - bidragsbeloppet är mindre än förskottsbeloppet,

   skall den förverkade säkerheten vara lika med förskottsbeloppet minskat med det faktiska bidragsbeloppet, plus 20% av skillnaden mellan dessa belopp.

e) Om

   - de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 inte har iakttagits, och

– bidragsbeloppet är mindre än förskottsbeloppet

skall den förverkade säkerheten vara lika med

– skillnaden mellan förskottsbeloppet och det faktiska bidragsbeloppet, plus 20% av denna skillnad,

– detta belopp ökat med den säkerhet som skulle ha förverkats om endast a hade tillämpats på det faktiska bidraget.

f) Om

– de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 har iakttagits,

– bidragsbeloppet är mindre än förskottsbeloppet, och

– de dokument som avses i artikel 47.2 läggs fram inom sex månader efter utgången av den angivna fristen,

skall det belopp som skall återbetalas vara lika med

– ett belopp som motsvarar det som skulle ha återbetalats om endast b hade tillämpats,

– minskat med skillnaden mellan förskottsbeloppet och det faktiska bidragsbeloppet, plus 20% av skillnaden mellan dessa belopp.

g) Om

– de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 inte har iakttagits,

– bidragsbeloppet är mindre än förskottsbeloppet, och

– de dokument som avses i artikel 47.2 läggs fram inom sex månader efter utgången av den angivna fristen,

skall det belopp som skall återbetalas vara lika med

– ett belopp som motsvarar det som skulle ha åter betalats om endast b hade tillämpats,

– minskat med skillnaden mellan förskottsbeloppet och det verkliga bidragsbeloppet, plus 20% av skillnaden mellan dessa belopp,

– minskat med den säkerhet som skulle ha förverkats om endast a hade tillämpats på det faktiska bidraget.

4. När bestämmelserna i artikel 31.1 andra meningen om en minsta ökning tillämpas skall procentsatsen 20% ersättas med en procentsats som motsvarar förhållandet mellan den minsta ökningen och förskottsbeloppet.

5. Om bidragsbeloppet på grund av force majeure är mindre än förskottsbeloppet skall den förverkade säkerheten vara lika med skillnaden mellan

– förskottsbeloppet, och

– det faktiska bidraget.

Denna bestämmelse skall tillämpas också när rätten till bidrag gäller ett belopp som är mindre än förskottsbeloppet och när de frister som anges i artiklarna 27.5, 28.5 och 32.1 inte har iakttagits på grund av force majeure.

6. Om det har påvisats att produkterna eller varorna

– inte har lämnat den medlemsstat i vilken betalningsdeklarationen togs emot, skall den förverkade säkerheten minskas med det negativa monetära utjämningsbeloppet plus 20%, om medlemsstaten inte tillämpar bestämmelserna i artikel 31.2,

– har lämnat den medlemsstat i vilken betalningsdeklarationen togs emot, skall den förverkade säkerheten minskas med det positiva monetära utjämningsbeloppet plus 20%.

AVDELNING 3

ANDRA FORMER AV EXPORT OCH SPECIALFALL

KAPITEL 1

BESTÄMMELSER SOM JÄMSTÄLLS MED EXPORT UTANFÖR GEMENSKAPEN SAMT PROVIANTERING

Artikel 34

1. Vid tillämpningen av denna förordning skall följande jämställas med export från gemenskapen:

a) Leveranser inom gemenskapen i syfte att proviantera

– sjögående fartyg, eller

– luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen.

b) Leveranser till internationella organisationer som är etablerade inom gemenskapen.

c) Leveranser till väpnade styrkor som är stationerade i en medlemsstat men som inte för dess flagg.

2. Punkt 1 skall dock tillämpas endast om identiska produkter som importeras från tredje land för dessa användningar är befriade från importavgifter i den berörda medlemsstaten.

3. Bestämmelserna i artikel 3 skall tillämpas.

Artikel 35

1. För de leveranser som avses i artiklarna 34 och 42 får medlemsstaterna tillåta att följande förfarande används för utbetalning av bidrag, trots bestämmelserna i artikel 3. En exportör som utnyttjar detta förfarande får inte samtidigt använda det normala förfarandet för identiska produkter.

Tillståndet får begränsas till vissa lastningsplatser i den medlemsstat i vilken exportdeklarationen togs emot. Tillståndet får inbegripa lastning i andra medlemsstater, och i sådana fall skall bestämmelserna i artikel 6 tillämpas.

2. För produkter som lastas varje månad enligt bestämmelserna i denna artikel, skall den sista dagen i månaden vara den avgörande dagen för bestämning av bidragssatsen, eller om bidraget har fastställts i förväg, för eventuella ändringar av denna.

3. Om bidraget har fastställts i förväg eller genom anbud måste licensen vara giltig den sista dagen i månaden.

4. Exportören skall föra ett kontrollregister med följande information:

a) Uppgifter som gör att produkterna kan identifieras i enlighet med artikel 3.5.

b) Namn eller registreringsnummer på alla fartyg eller luftfartyg som produkterna har lastats på.

c) Datumet för lastningen.

Den information som avses i första stycket skall föras in i registret senast den första arbetsdag som följer efter dagen för lastningen. Om lastningen sker i en annan medlemsstat, skall ovan nämnda information föras in i registret senast den första arbetsdag som följer efter den dag då exportören underrättades om att produkterna hade lastats.

Exportören skall också underställa sig de kontroller medlemsstaten kan anse vara nödvändiga och bevara registret under minst tre år från utgången av det aktuella kalenderåret.

5. Medlemsstaterna får bestämma att registret får ersättas av de dokument som används vid varje leverans och på vilka tullmyndigheterna har intygat datumet för lastningen.

Artikel 36

1. Vid tillämpning av artikel 34.1 a skall produkter som är avsedda att konsumeras ombord på luftfartyg, men som beretts innan de tas ombord, anses ha beretts ombord på detta luftfartyg.

2. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas endast

- på beredning av brickmåltider av den typ som används på luftfartyg, och
- på villkor att exportören för de basprodukter för vilka bidrag begärs på ett tillfredsställande sätt styrker kvantitet, slag och egenskaper.

3. Det förfarande för proviantlager som anges i artikel 38 får tillämpas på beredning av de måltider som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 37

1. Bidraget skall inte betalas ut om de produkter, för vilka exportdeklarationen har tagits emot, inte har nått en av de bestämmelser som anges i artikel 34 inom 60 dagar från mottagandet.

2. Bestämmelserna i artikel 4.3 och 4.4 skall tillämpas i de fall som avses i punkt 1.

3. Om en produkt, för vilken en exportdeklaration tagits emot, innan den når en av de bestämmelser som anges i artikel 34, passerar igenom andra delar av gemenskapens tullområde än den medlemsstat där deklarationen togs emot, skall bevis för att produkten nått den avsedda bestämmelsen läggas fram i form av det kontrollexemplar som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2823/27.

På kontrollexemplaret skall fälten 33, 103 och 104 fyllas i, samt i tillämpliga fall fält 105. Fält 104 skall fyllas i på lämpligt sätt.

Artikel 38

1. Medlemsstater får betala ut nettobidraget i förskott till exportören på de särskilda villkor som anges nedan, när det styrkts att produkterna, utom vid force majeure, inom 30 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot har placerats i lokaler under tullkontroll för proviantering inom gemenskapen av

- sjögående fartyg, eller
- luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen, eller
- sådana borrnings- eller produktionsplattformar som avses i artikel 42.

De lokaler som står under tullkontroll, i fortsättningen kallade *proviantlager*, och lagerhavaren, måste vara godkända särskilt för tillämpning av denna artikel.

2. Den medlemsstat på vars territorium proviantlagret är beläget skall godkänna endast sådana lagerhavare och proviantlager som ger tillräckliga garantier. Godkännandet kan återtas.

Godkännande skall ges endast till lagerhavare som skriftligen åtar sig

a) att efter eventuell förpackning ta produkterna ombord i oförändrat eller fruset skick, för att inom gemenskapen proviantera
   - sjögående fartyg, eller
   - luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen, eller
   - de borrnings- eller produktionsplattformar som avses i artikel 42;

b) att föra ett register som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra nödvändiga kontroller och som innehåller uppgifter särskilt om
   - det datum då produkterna togs in på proviantlagret,
   - nummer på de tulldokument som åtföljde produkterna och det berörda tullkontorets namn,
   - den information som krävs för att identifiera produkterna i enlighet med artikel 3.5,
   - det datum då produkterna tagits ut ur proviantlagret,
   - registreringsnummer och namn (om sådana finns) för alla fartyg och luftfartyg på vilka produkterna har lastats, eller namnet på det lager till vilket de har förts över,
   - lastningsdatum;

c) att bevara registret under minst tre år från utgången av det aktuella kalenderåret;

d) att underkasta sig regelbundna och andra kontroller som de behöriga myndigheterna anser vara önskvärda för att kontrollera att bestämmelserna i denna punkt har efterlevts;

e) att betala de belopp som kan komma att återkrävas i enlighet med artikel 40.

3. Det förskottsbelopp som betalas ut till exportören enligt punkt 1 skall bokföras som en utbetalning av det organ som gör utbetalningen.

4. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 40 avses med *nettobidrag*, bidragsbeloppet, i tillämpliga fall korrigerat för monetära utjämningsbelopp eller anslutningsutjämningsbelopp.

Artikel 39

1. Om exportdeklarationen har tagits emot i den medlemsstat i vilken proviantlagret är beläget, och produkterna tas in i ett sådant lager, skall den behöriga tullmyndigheten på det nationella dokument som krävs för att erhålla förskottsbetalning av bidraget ange att produkterna uppfyller villkoren i artikel 38.

2. Om exportdeklarationen har tagits emot i en annan medlemsstat än den i vilken proviantlagret är beläget, skall bevis för att produkterna har placerats i ett proviantlager läggas fram i form av det kontrollexemplar 5 som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2823/87.

Fälten 33, 103, 104, och i tillämpliga fall 105, skall fyllas i på kontrollexemplaret. Under rubriken "Övrigt", i fält 104 på originalet av kontrollexemplar T 5, skall en av följande noteringar göras:

- Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento – aplicación del artículo 38 del Reglamento (CCE) nº 3665/87
- Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering – anvendelse af artikel 38 i forordning (EØF) nr. 3665/87
- Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung – Artikel 38 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

- Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό – εφαρμογή του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87
- Deposit in warehouse, compulsory supply for victualling – Article 38 of Regulation (EEC) No 3665/87
- Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement – application de l'article 38 du règlement (CEE) n° 3665/87
- Deposito to con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento – applicazione dell'articolo 38 del regolamento (CEE) n. 3665/87
- Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen – toepassing van artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 3665/87
- Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento – aplicação do artigo 38º do Regulamento (CEE) nº 3665/87.

Det behöriga tullkontoret i bestämmelsemedlemsstaten skall på kontrollexemplaret bekräfta att produkterna tagits in i lagret, efter att först ha kontrollerat att produkterna har förts in i det register som avses i artikel 38.2.

Artikel 40

1. Om det visar sig att en produkt som placerats i proviantlager inte har nått den föreskrivna bestämmelsen, eller inte är i sådant skick att den kan sändas dit, skall lagerhavaren betala ett schablonbelopp till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där lagret är beläget.

2. Det belopp som avses i punkt 1 skall beräknas på följande sätt:

a) Först summeras de importavgifter som är tillämpliga på en identisk produkt när denna övergår till fri omsättning i den medlemsstat där lagret är beläget.

b) Därefter ökas den summa som räknats fram enligt a med 20%.

Den sats som skall användas vid beräkningen av importavgifterna skall vara

- den sats som var tillämplig den dag då produkten förkom, eller inte längre var i sådant skick att den kunde sändas till den föreskrivna bestämmelsen, eller
- om detta datum inte kan bestämmas, den sats som tillämpades den dag då det upptäcktes att föreskrifterna om obligatorisk bestämmelse inte hade iakttagits.

3. Om lagerhavaren kan visa att det nettobelopp som förskotterats för produkten är mindre än det belopp som beräknats enligt punkt 2, skall han endast betala nettobeloppet plus 20%.

Om beloppet förskotterades i en annan medlemsstat skall påslaget vara 40%. I sådana fall skall omräkningen till den nationella valutan i den medlemsstat där lagringen äger rum ske enligt marknadskursen den dag som användes vid beräkningen av de avgifter som avses i punkt 2 a.

4. Den betalning som avses i denna artikel skall inte tillämpas på förluster under lagringen i proviantlagret som orsakas av naturlig viktminskning eller beror på förpackningen.

Artikel 41

1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där proviantlagret är beläget skall minst en gång var tolfte månad göra en fysisk kontroll av de produkter som förvaras på lagret.

Om produkter tas in i och förs ut ur proviantlagret under ständig fysisk kontroll av tullmyndigheten, får dock de behöriga myndigheterna begränsa sin kontroll till en granskning av de dokument som visar vilka produkter som lagras.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten där lagret är beläget får tillåta att produkterna förs över till ett annat proviantlager.

I sådana fall skall registret över det första proviantlagret innehålla uppgifter om det andra proviantlagret. Också det andra provianteringslagret och den andra lagerhavaren skall vara särskilt godkända enligt bestämmelserna för proviantlager.

När produkterna har ställts under tullkontroll i det andra proviantlagret, blir den andra lagerhavaren ansvarig för betalningen av en eventuell fordran enligt artikel 40.

3. Om det andra proviantlagret inte är beläget i samma medlemsstat som det första, skall bevis för att produkterna har placerats i det andra lagret läggas fram i form av originalet av det kontrollexemplar T 5 som avses i förordning (EEG) nr 2823/87, med en av de noteringar införda som anges i artikel 39.2.

Det behöriga tullkontoret i bestämmelsemedlemsstaten skall på kontrollexemplaret bekräfta intagningen på lagret, efter att först ha kontrollerat att produkterna har förts in i det register som avses i artikel 38.2.

4. Om produkterna efter lagringen förs ut ur proviantlagret och tas ombord i en annan medlemsstat än den medlemsstat där lagret är beläget, skall bevis för att produkterna har tagits ombord läggas fram enligt bestämmelserna i artikel 37.3.

KAPITEL 2

SPECIALFALL

Artikel 42

1. Vid beräkningen av bidragssatsen skall följande fall anses utgöra leveranser enligt artikel 34.1 a:

a) Proviantering av borrnings- och produktionsplattformar, inklusive arbetsställen som betjänar sådana verksamheter, som är belägna på den europeiska kontinentalsockeln, eller på kontinentalsockeln i den icke-europeiska delen av gemenskapen, men utanför en zon på tre nautiska mil från den baslinje från vilken bredden på en medlemsstats territorialvatten bestäms.

b) Proviantering av örlogsfartyg och militära hjälpfartyg som för någon av medlemsstaternas flagg i farvatten utanför territorialgränserna.

Med *proviantering* skall avses alla produkter som är avsedda att konsumeras enbart ombord.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas endast om bidragssatsen i så fall blir högre än den lägsta sats som anges i artikel 20.

Medlemsstaterna får tillämpa dessa bestämmelser på all proviantering, om

a) ett ombordtagningsintyg läggs fram, och

b) i fråga om plattformar, om

- leveransen utgör en del av en proviantering av plattformen som godkänts som normal proviantering av den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken produkterna fraktas till plattformen; i detta fall skall – utom vid force majeure – hamnarna eller platserna för utskeppningen, fartygstyp vid sjöfrakt samt förpacknings- och containertyp vara de som normalt används,

- den som utför leveranserna med fartyg eller helikopter är en fysisk eller juridisk person som inom gemenskapen för register, som är tillgängliga för granskning och tillräckligt utförliga för att uppgifterna om flyg- eller sjötransporten skall kunna kontrolleras.

3. Det ombordtagningsintyg som avses i punkt 2 a skall ge fullständiga uppgifter om produkterna samt namnet på eller andra uppgifter som identifierar den plattform eller det fartyg dit produkterna levererades samt datum för leveransen. Medlemsstaterna får kräva att ytterligare information lämnas.

Intyget skall undertecknas enligt följande bestämmelser:

a) I fråga om plattformar: av den person som enligt plattformens ledning har ansvaret för plattformens proviantering; de behöriga myndigheterna skall vidta lämpliga åtgärder för att försäkra sig om transaktionens äkthet, och medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa åtgärder.

b) I fråga om örlogsfartyg och militära hjälpfartyg: av militära myndigheter.

Trots bestämmelserna i punkt 2 får medlemsstaterna när det gäller leveranser till plattformar befria exportörerna från skyldigheten att lägga fram ombordtagningsintyg om det gäller en leverans

- som ger rätt till ett bidrag som inte överstiger 2 500 ecu per exportör,

- som ger medlemsstaten tillräcklig garanti för att produkterna har nått sin bestämmelse, och

- för vilken transportdokument och betalningsbevis läggs fram.

Bestämmelserna i artikel 19.2 skall tillämpas i detta fall.

4. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som betalar ut bidraget skall kontrollera de kvantiteter som uppges ha levererats till plattformen genom att granska de register som förs av exportören och av den som ansvarar för provianteringsfartyget eller provianteringshelikoptern. De skall också försäkra sig om att de proviantkvantiteter som levererats enligt bestämmelserna i denna artikel inte överstiger den ombordvarande personalens förbrukning.

Vid tillämpningen av föregående stycke skall vid behov hjälp kunna begäras från de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

5. När artikel 6 tillämpas i fråga om proviantering av en plattform skall i fält 104 på kontrollexemplaret en av följande noteringar göras under rubriken "Övrigt":

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas – Reglamento (CCE) nº 3665/87

- Proviant til platforme – forordning (EØF) nr. 3665/87

- Bevorratungslieferung für Plattformen – Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

- Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες – κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

– Catering supplied for rigs – Regulation (EEC) No 3665/87

– Livraison pour l'avitaillement des plates-formes – Règlement (CEE) nº 3665/87

– Provviste di bordo per piattaforma – Regolamento (CEE) n. 3665/87

– Leverantie van boordproviand aan platform – Verordening (EEG) nr. 3665/87

– Fornecimentos para abastecimento de plataformas – Regulamento (CEE) nº 3665/87.

6. När artikel 38 tillämpas skall lagerhavaren åta sig att föra ett sådant register som avses i artikel 38.2 b med uppgifter om till vilken plattform varje parti har transporterats, namn eller nummer på det fartyg eller den helikopter som utförde transporten och datum för leveranserna. De ombordtagningsintyg som anges i punkt 3 a skall anses utgöra en del av registret.

7. Medlemsstaterna skall se till att det förs ett register över hur mycket produkter från varje sektor som levereras till plattformar och som omfattas av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 43

1. Vid fastställandet av vilken bidragssats som skall beviljas skall leveranser av proviant utanför gemenskapen anses utgöra leveranser enligt artikel 34.1 a.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas när det styrkts att de produkter som levererats ombord är samma produkter som fördes ut ur gemenskapens tullområde i detta syfte.

3. a) Bevis om direktleverans ombord för proviantering skall läggas fram i form av ett tulldokument eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheterna i det tredje land där leveransen ombord ägde rum. Dokumentet kan utformas enligt förebilden i bilaga 4.

Det skall fyllas i på ett eller flera av gemenskapens officiella språk och på ett språk som används i det berörda tredje landet.

Direktleverans skall anses vara det samma som leverans av en container eller ett helt parti ombord på ett fartyg.

b) Om de exporterade produkterna som skall levereras ombord för proviantering inte levereras direkt utan först ställs under tullkontroll i det tredje land som är bestämmelseland, skall bevis för att produkterna har levererats ombord läggas fram i form av

– ett tulldokument, eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheterna i tredje landet, som visar att produkterna har tagits in i ett proviantlager och att de endast kommer att användas för proviantering; dokumentet kan utformas enligt förebilden i bilaga 4, och

– ett tulldokument, eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheterna i det tredje land där leveransen ägde rum, som visar att produkterna har levererats ombord; dokumentet kan utformas enligt förebilden i bilaga 4.

c) Om de dokument som avses i a eller i b andra strecksatsen inte kan läggas fram, får medlemsstaten godkänna att bevisningen sker med hjälp av ett mottagningsbevis som undertecknats av fartygets befälhavare eller av ett annat tjänstgörande befäl och som försetts med fartygets stämpel.

Om de dokument som avses i b andra strecksatsen inte kan läggas fram, får medlemsstaten godkänna att bevisningen sker med hjälp av ett mottagningsbevis som är undertecknat av en anställd i flygbolaget och som försetts med flygbolagets stämpel.

d) De dokument som nämns ovan får inte godkännas av medlemsstaten om de inte innehåller fullständiga uppgifter om de produkter som levererats ombord och om datum för leveransen, registreringsnummer och namn (om ett sådant finns) på fartyget eller luftfartyget. För att säkerställa att de kvantiteter som levererats som proviant verkligen motsvarar besättningens och passagerarnas normala förbrukning ombord, får medlemsstaten kräva att ytterligare uppgifter eller dokument läggs fram.

4. I samtliga fall skall det som stöd för en begäran om betalning läggas fram en kopia eller fotokopia av transportdokumentet och av de dokument som visar att de produkter som skall användas som proviant har betalts.

5. Produkter och varor som omfattas av de förfaranden som anges i artikel 38 får inte användas för leveranser i enlighet med punkt 3 b.

6. Artikel 19 gäller också i tillämpliga delar.

7. Bestämmelserna i artikel 35 gäller inte när denna artikel tillämpas.

Artikel 44

Trots bestämmelserna i artikel 1.1 andra stycket i direktiv 81/177/EEG skall jordbruksprodukter avsedda för Helgoland anses vara exporterade när det gäller bestämmelser om utbetalning av exportbidrag och monetära utjämningsbelopp.

Artikel 45

1. Ett bidrag kan beviljas för produkter som återexporteras enligt bestämmelserna i artikel 6.2 andra stycket, eller artikel 11.3 andra stycket i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 [1], endast om

- en ansökan om återbetalning eller eftergift av importavgifter därefter avslås, och
- om övriga villkor för beviljande av bidrag är uppfyllda.

2. Om varor återexporteras enligt det förfarande som avses i punkt 1, skall en hänvisning till detta förfarande göras på det dokument som avses i artikel 3.5.

Artikel 46

När det gäller export för vilken exportören inte kan lämna in de bevis som anges i artikel 18.1 eller 18.2 och som är avsedd för

- väpnade styrkor som är stationerade i ett tredje land och som lyder under en medlemsstat eller under en internationell organisation av vilken åtminstone en av medlemsstaterna är medlem,
- internationella organisationer som är etablerade i ett tredje land, och av vilka minst en av medlemsstaterna är medlem,
- diplomatiska representationer i ett tredje land,

skall produkten anses ha importerats till det tredje land där sådana väpnade styrkor är stationerade eller där sådana internationella organisationer eller diplomatiska representationer är etablerade om exportören lägger fram

a) bevis för att produkterna är betalda, och

b) ett leveranserkännande utfärdat av de väpnade styrkor, den internationella organisation eller diplomatiska representation som produkterna har levererats till i det berörda tredje landet.

AVDELNING 4

FÖRFARANDE VID UTBETALNING AV BIDRAG

Artikel 47

1. Bidraget skall betalas ut av den medlemsstat på vars territorium exportdeklarationen togs emot endast efter skriftlig ansökan från exportören.

Medlemsstaten får föreskriva att en särskild blankett skall användas för detta ändamål.

2. Utom vid force majeure skall de dokument som rör betalningen av bidraget eller frisläppandet av säkerheten läggas fram inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen togs emot.

3. Om det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 6 inte sändas tillbaka till det avsändande tullkontoret eller tillämplig central myndighet inom tre månader efter utfärdandet, på grund av omständigheter som exportören inte råder över, får denne lämna en motiverad begäran till det behöriga organet om att andra dokument skall anses som likvärdiga.

Följande bestämmelser skall tillämpas när det gäller vilka dokument som skall läggas fram som stöd för en sådan begäran:

a) Om ett kontrollexemplar har utfärdats som bevis för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde, skall exportören lägga fram

- transportdokumentet, och
- ett dokument som visar att produkten har visats upp för ett tullkontor i ett tredje land eller ett eller flera av de dokument som avses i artikel 18.1, 18.2 och 18.4.

b) Om artiklarna 34, 42 eller 38 tillämpas, skall exportören lägga fram ett dokument i vilket det tullkontor som ansvarar för kontrollen av den berörda bestämmelsen bekräftar att villkoren för att detta tullkontor skall kunna bestyrka kontrollexemplaret är uppfyllda.

Bestämmelserna i punkt 4 skall tillämpas när likvärdiga bevis läggs fram.

[1] EGT nr L 175, 12.7.1979, s. 1.

4. Om de dokument som krävs enligt artikel 18 inte kan läggas fram inom den frist som anges i punkt 2, trots exportörens ansträngningar att få tag på dem och överlämna dem i tid, får exportören beviljas ytterligare tid för att lägga fram dessa dokument.

5. Den begäran enligt punkt 3 – med eller utan styrkande bilagor – om att andra dokument skall behandlas som likvärdiga måste inkomma inom den frist som anges i punkt 2 och det samma gäller den begäran om förlängning av fristen som avses i punkt 4.

6. Om artikel 35 tillämpas skall – utom vid force majeure – de dokument som rör betalningen av bidraget läggas fram inom tolv månader från slutet av den månad då produkterna togs ombord. Det tillstånd som avses i artikel 35.1 kan dock kräva att exportören lämnar in en begäran om betalning inom en kortare frist.

7. Behöriga myndigheter i en medlemsstat får kräva att de dokument som stöder en begäran om betalning av bidrag översätts till ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

Artikel 48

1. Om alla de krav som ställs i gemenskapslagstiftningen för att bli berättigad till ett bidrag är uppfyllda, utom kravet att iaktta en av de frister som anges i artiklarna 4.1 och 38.1, skall följande regler tillämpas:

a) Bidraget skall först minskas med 15%. Det återstående bidraget, i fortsättningen kallat *det nedsatta bidraget*, skall ytterligare minskas

b) i) med 5% av det nedsatta bidraget för varje dag som den frist som anges i artikel 4.1 har överskridits, eller

ii) med 10% av det nedsatta bidraget för varje dag som den frist som anges i artikel 38.1 har överskridits.

2. a) Om bevis för att alla kraven i gemenskapslagstiftningen har uppfyllts läggs fram inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 47.2, 47.4 och 47.5, skall ett bidrag betalas ut som motsvarar 85% av den summa som skulle ha betalats om alla krav hade uppfyllts.

b) Om bevis läggs fram inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 47.2, 47.4 och 47.5, men den frist som anges i artikel 4.1 eller artikel 38.1 inte har iakttagits, skall det bidrag som betalas ut först minskas enligt punkt 1; det sålunda minskade bidraget skall sedan ytterligare minskas med 15% av det belopp som skulle ha betalats ut om alla frister hade iakttagits.

3. a) Om ett bidrag har betalats ut i förskott enligt artikel 22 och den frist som anges i artikel 4.1 inte har iakttagits, skall den förverkade säkerheten vara lika med

– den minskning som beräknas enligt punkt 1,

– plus 15% av denna minskning.

Den resterande säkerheten skall frisläppas.

b) Om ett bidrag har betalats i förskott enligt artikel 22, och det inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 47.2, 47.4 och 47.5 har styrkts att alla krav som ställs i gemenskapslagstiftningen har blivit uppfyllda, skall 85% av säkerheten återbetalas.

c) Om i de fall som avses i b, den frist som anges i artikel 4.1 inte har iakttagits, skall

– ett belopp återbetalas som motsvarar det belopp som skulle ha återbetalats enligt b,

– minskat med den säkerhet som förverkats enligt a.

4. Summan av bidragsminskningarna får inte överskrida hela det bidragsbelopp som skulle ha betalats ut om alla krav hade uppfyllts.

AVDELNING 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 49

Medlemsstaterna skall anmäla följande till kommissionen:

– De skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla fall då artikel 5.1 a tillämpas; kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om sådana fall.

– De skall den 1 mars och den 1 september varje år underrätta kommissionen om för vilka produktkvantiteter artikel 43 har tillämpats under de föregående sex månaderna, och om vilka belopp som betalats ut i det fall som avses i punkt 3 b i den artikeln.

Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om sådana kvantiteter och belopp.

– De skall den 1 mars och den 1 september varje år lämna en redogörelse till kommissionen som för varje produktsektor i den gemensamma marknadsorganisationen anger hur många gånger artikel 47.3 har tillämpats, skälet till att kontrollexemplaret inte har återsänts, om det är är känt, de berörda kvantiteterna, de berörda bidragsbeloppen och vilka slags dokument som har godkänts som likvärdiga.

Artikel 50

1. Förordning (EEG) nr 2730/79 samt kommissionens förordningar (EEG) nr 798/80 [1], (EEG) nr 2570/84 [2] och (EEG) nr 2158/87 [3] upphör att gälla. De skall dock fortsätta att tillämpas

– på export för vilken exportdeklarationen togs emot innan denna förordning träder i kraft och
– på export för vilken förordning (EEG) nr 565/80 tillämpas och för vilken betalningsdeklarationen togs emot innan denna förordning träder i kraft.

2. I alla gemenskapsakter där det finns hänvisningar till förordningarna (EEG) nr 2730/79, (EEG) nr 798/80, (EEG) nr 2570/84 eller (EEG) nr 2158/87 eller till angivna artiklar i dessa förordningar skall sådana hänvisningar anses avse denna förordning eller motsvarande artiklar i denna.

En jämförelsetabell över sådana artiklar finns i bilaga 1.

Artikel 51

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1988.

Artikel 28.6 skall dock tillämpas först från och med den 1 mars 1988.

Artiklarna 33 och 48 skall tillämpas även på all export som omfattas av artikel 50.1 andra meningen och som inte är avslutad när denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 november 1987.

På kommissionens vägnar
Frans ANDRIESSEN
Vice ordförande

---

[1] EGT nr L 87, 1.4.1980, s. 42.
[2] EGT nr L 241, 11.9.1984, s. 5.
[3] EGT nr L 202, 23.7.1987, s. 28.

BILAGA 1

JÄMFÖRELSETABELL

Denna förordning	Förordning (EEG) nr 2730/79
artikel 1	artikel 1.1
artikel 2.1	artikel 1.2
artikel 2.2	artikel 24.2
artikel 3.2	artikel 3.1
artikel 3.4	artikel 4.2
artikel 3.5	artikel 4.3
artikel 3.6	artikel 3.3
artikel 4	artikel 9
artikel 5.1, 5.2 och 5.3	artikel 10.1, 10.2 och 10.4
artikel 6	artikel 11
artikel 7	artikel 12
artikel 8	artikel 13
artikel 9	artikel 13a
artikel 10	artikel 14
artikel 11	artikel 18
artikel 12	artikel 19
artikel 13	artikel 15
artikel 14	artikel 16
artikel 15	artikel 17
artikel 16.1	artikel 20.1
artikel 16.2	artikel 24.1
artikel 17	artikel 20.1 och 20.2
artikel 18	artikel 20.3 till 20.6
artikel 19	artikel 23
artikel 20.1	artikel 21.1 och 21.4
artikel 20.2	artikel 21.2
artikel 20.3	artikel 21.3
artikel 21	artikel 22.2, 22.3 och artikel 24.3
artikel 22	artikel 25.1
artikel 23	artikel 25.2 och 25.4
	Förordning (EEG) nr 798/80
artikel 24	artikel 1
artikel 25	artikel 2
artikel 26	artikel 3
artikel 27.1 och 27.2	artikel 4.1 och 4.3
artikel 27.3 och 27.4	artikel 3a.1 och 3a.2
artikel 27.5	artikel 11.1
artikel 28.1 och 28.2	artikel 4.2 och 4.3
artikel 28.3 och 28.4	artikel 4.4 och 4.5
artikel 28.5	artikel 11.2
artikel 29	artikel 6
artikel 30	artikel 5
artikel 31	artikel 7.1, 7.3 och 7.4
artikel 32	artikel 11.3
artikel 33	artikel 9 och 10
	Förordning (EEG) nr 2730/79
artikel 34	artikel 5
artikel 35	artikel 6
artikel 36	artikel 7
artikel 37.3	artikel 11.1
artikel 38	artikel 26
artikel 39	artikel 27
artikel 40	artikel 28
artikel 41	artikel 29
artikel 42	artikel 19b
artikel 43	artikel 19c

Denna förordning	
artikel 44	förordning (EEG) nr 2158/87
artikel 45	förordning (EEG) nr 2730/79, artikel 19a
artikel 46	förordning (EEG) nr 2570/84
	Förordning (EEG) nr 2730/79
artikel 47.1	artikel 30.1
artikel 47.2	artikel 31.1
artikel 47.3	artikel 30.2
artikel 47.4	artikel 31.2
artikel 47.6	artikel 31.3
artikel 47.7	artikel 31.4
artikel 48	–
artikel 49	artikel 10.3, 26.5, 19c.7, 30.3
artikel 50	artikel 40
artikel 51	artikel 41
bilaga 1	bilaga 1
bilaga 2	bilaga 2
bilaga 3	bilaga 3
bilaga 4	bilaga 4

BILAGA 2

Exportör (översättning)	**INTYG OM TULLKLARERING** (översättning)	
	Exportdokument: typ, nummer och datum (översättning)	
Mottagare (översättning)	Transportdokument: typ och datum (översättning)	
	Exportland (översättning)	Bestämmelseland (översättning)
Förpackningar: märkning, nummer, antal och typ; varubeskrivning (översättning)	Bruttovikt (kg) (översättning)	Nettokvantitet(1) (översättning)
TULLENS PÅSKRIFT Härmed intygas att ovan nämnda varor har tullklarerats för övergång till fri omsättning (översättning)		
Tullens anmärkningar (översättning)	Ort (översättning): ..... Datum (översättning): ..... Tullens underskrift och stämpel (översättning)	

(1) Kilo eller annan måttenhet (översättning).

BILAGA 3

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJE LÄNDER SOM AVSES I ARTIKEL 18.2 d FRÅN VILKA BETALNINGSMEDEL INTE KAN ÖVERFÖRAS INNAN VARORNA HAR IMPORTERAS

Algeriet
Burundi
Chile
Ekvatorialguinea
Guatemala
Island
Kenya
Lesotho
Malawi
Malta
St Lucia
Senegal
Tanzania
Ungern

BILAGA 4

1 Exportör (namn, fullständig adress, medlemsstat) (översättning)	**INTYG OM LEVERANS AV PROVIANT TILL FARTYG OCH LUFTFARTYG I TREDJE LAND** (översättning)
2 Proviantlager (namn, fullständig adress, tredje land) (översättning)	Anmärkning (översättning): Detta formulär skall fyllas i med skrivmaskin eller läsligt och outplånligt för hand (översättning)
	3 Exporterande medlemsstat (översättning) / 4 Bestämmelseland (översättning)
5 Fartygets namn och registreringsland (översättning) eller läsligt och outplånligt för hand (översättning)	6 Exportdokument: typ, nummer och datum (översättning) utfärdade av tullkontoret i (översättning)
7 Transportdokument: typ och datum	

8 Märken och nummer – Antal och förpackningstyp – Beskrivning av varorna (översättning)	9 Bruttovikt (kg) (översättning)	10 Nettokvantitet (1) (översättning)

11 PÅSKRIFT AV TULLMYNDIGHETERNA I DET LAND DÄR PROVIANTERINGEN SKER (översättning)

Härmed intygas att ovan nämnda varor (översättning)

A har levererats ombord på det fartyg eller luftfartyg som anges i fält 5 (2) (översättning)

B förvaras i det lager som anges i fält 2 och kommer att användas enbart för proviantering (2) (översättning)

Anmärkningar (översättning):

Ort och datum (översättning):

Tullmyndigheternas underskrift och stämpel (översättning)

(1) Kilo eller annan måttenhet.
(2) Stryk det som inte gäller.